

Для поживлення рівня інноваційної діяльності в країні необхідно створити в державі справді сприятливий інноваційний клімат, задіяти всі необхідні механізми та стимули для підвищення зацікавленості виробничої сфери у впровадженні наукомістких технологій. Для реалізації зазначеного необхідно:

- збільшити фінансове забезпечення інноваційної діяльності в країні;
- створити сприятливі умови для інвесторів та забезпечити політичну стабільність в країні;
- запровадити нові мотиваційні механізми інноваційного процесу;
- вдосконалити нормативно-правову базу державного регулювання та стимулювання інноваційної сфери;
- розширити міждержавне співробітництво в галузі наукових розробок та інноваційної діяльності.

Реалізація запропонованих напрямків розвитку інноваційної діяльності в Україні дасть змогу значно підвищити рівень інноваційної активності промислових підприємств, стабілізувати прискорений процес оновлення виробництва, ефективно використовувати внутрішні та залучені зовнішні інвестиції на інноваційну діяльність.

Література

1. Висоцька І. Б. Стан та проблеми інноваційної діяльності промисловості України / І.Б. Висоцька // Наук. вісник НЛТУ України. — 2012. — №18.10 — С. 279—285.
2. Економіка й організація інноваційної діяльності : підручник / О. І. Волков, М. П. Гречан та ін. ; під ред. проф. О. І. Волкова, проф. М. П. Денисенка. — К. : ВД «Професіонал», 2004. — 960 с.
3. Єпіфанова І.Ю. Аналіз фінансового забезпечення інноваційної діяльності вітчизняних підприємств у сучасних умовах / І.Ю. Єпіфанова // Вісник національного університету «Львівська політехніка». Серія «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». — 2012. — № 722. — С. 65—70.
4. Інвестиційно-інноваційна діяльність: теорія, практика, досвід. Монографія / Денисенко М.П., Михайлова Л.І. — Суми: ВТД «Університетська книга», 2008 — 1050 с.
5. Статистичний збірник «Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2014 році» [Державна служба статистики України]. — К: ДП «Інформаційно-видавничий центр Держстату України», 2015. — 255 с.

УДК 629.113 07 (07)

Владислав КОШАРНИЙ*

ОЦІНКА ТУРИСТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНУ ПРИ ВПРОВАДЖЕННІ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

ОЦЕНКА ТУРИСТИЧЕСКОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ РЕГИОНА ПРИ ВНЕДРЕНИИ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА

ASSESSMENT OF THE TOURISM ATTRACTIVENESS OF A REGION WITHIN THE FRAMEWORK OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP

Анотація. Для забезпечення ефективного розвитку туристичної галузі України необхідно залучення нових інвестицій. Для цього необхідно проводити оцінку туристичної привабливості регіону. В даний час не існує єдиної методики для оцінювання туристичної привабливості території. Тому дана проблема залишається актуальною. Нами запропоновано один з методів вирішення цієї проблеми, а саме за допомогою метода Дельфі.

Аннотация. Для обеспечения эффективного развития туристической отрасли Украины необходимо привлечение новых инвестиций. Для этого необходимо проводить оценку туристической привлекательности региона. В настоящее время не существует единой методики для оценки туристической привлекательности территории. Поэтому данная проблема остается весьма актуальной. Нами предложен один из методов решения данной проблемы, а именно при помощи метода Дельфи.

Abstract. To ensure the effective development of tourism industry in Ukraine need to attract new investment. This requires evaluate tourist attractiveness of the region. Currently there is no single methodology for assessing tourist attractiveness. Therefore this problem remains very topical. It can be solved using the Delphi method proposed below.

* КОШАРНИЙ Владислав Олександрович / Владислав КОШАРНИЙ / Vladislav KOSHARNYI - аспірант Національного транспортного університету, e-mail: vakosharnyi@gmail.com

Головними при формуванні туристичної привабливості території є природні або історико-культурні ресурси, а краще їх поєднання. Водночас такі ресурси не є визначальними при виборі туристами цієї чи іншої території. Туристична привабливість часто мінлива і може змінюватися залежно від багатьох чинників. Саме до них належить наявність сучасної матеріально-технічної бази туризму, зокрема новітніх готельних комплексів, спеціалізованих закладів із відповідним асортиментом послуг, які вони пропонують та ін.

При цьому постає проблема адекватної оцінки перспективних напрямків розвитку туристського потенціалу регіону. Існує кілька методик оцінки туристичної привабливості регіону, які ґрунтуються на інтегральній оцінці якісних показників привабливості. Найвідоміші з них запропонували О.В. Музиченко-Козловська та Е.С. Митрофанова [1, 2].

За методикою, яку пропонує Музиченко-Козловська О.В., для оцінювання туристичної привабливості території пропонуються такі компоненти, за якими буде проводитись оцінювання, а саме: природні та антропогенні туристичні ресурси; матеріально-технічна база туризму, туристична інфраструктура, інвестиційне забезпечення галузі; маркетингове забезпечення, якісне довкілля; імідж регіону, які усебічно відображають процес формування туристичної привабливості території.

Для встановлення зв'язку між цими факторними ознаками і вихідною ознакою — рівнем туристичної привабливості території використовується множинний кореляційно-регресійний аналіз, враховується функціональне призначення та важливість кожного чинника, а також питома вага у загальній оцінці. При цьому використовується експертний метод для оцінювання якісних показників і визначення вагомості усіх показників, а за допомогою багаторівневого ранжування формується інтегральна оцінка існуючої туристичної привабливості регіону.

Нами пропонується удосконалення даних методик за допомогою методів експертних оцінок, а саме методу Дельфі та колективної генерації ідей [3].

Наприклад, необхідно дати оцінку туристсько-рекреаційної привабливості регіону Припустимо, що в результаті аналізу в даному регіоні було виявлено 6 рекреаційних зон. Для прийняття рішення необхідно визначити множини критеріїв, по яким повинна проводитись оцінка та їх відносна важливість.

При відборі найвагоміших критеріїв важливим фактором є ситуація, в якій приймається рішення. Наприклад, якщо ми вибираємо район для курортного сімейного відпочинку, то на наш погляд найважливішим є соціальна стабільність і безпека району в даний час. Коли хочемо розвивати район для спортивного відпочинку, аналізується природно-кліматичні умови і т.ін.

Оскільки критерії нерівнозначні по важливості, їм треба придати відповідний коефіцієнт-показник, який би показував їх відносну значимість. Ця задача вирішується експертним методом [3].

Наступним етапом експертизи є оцінка альтернативних рішень. Тобто, рекреаційні зони порівнюються по кожному із виділених критеріїв. Порівняння може відбуватися спочатку в якісних оцінках типу: дуже висока, висока, середня, низька, дуже низька (транспортна доступність).

Отримані таким чином якісні оцінки уточнюються і переводяться в кількісні по заданій шкалі. Для цього проводиться ще одна експертиза. Слід зауважити, що багатомірні порівняння можуть відбуватися в якісних оцінках.

Результатом третього етапу є отримання оцінок всіх альтернативних варіантів по всім критеріям.

На наступному етапі необхідно використати спеціальну процедуру багатомірного порівняння, яка дозволяє зробити вибір при суперечливих оцінках з найбільшою достовірністю та найменшими ризиками прийняти неправильне рішення.

Процедура багатомірного порівняння відбувається на основі попередньої обробки, отриманої після експертизи інформації, представлена у вигляді так званої матриці «відповідності» та «невідповідності».

Далі проводиться процедура порівняння альтернативних варіантів. Для цього встановлюється рівень достовірності C по матриці відповідності і ступінь ризику d по матриці невідповідності.

Процедуру порівняння зручно представляти у вигляді графів, відповідно встановленим рівнем достовірності і ризиків, в яких вершина графа символізує варіант рішення, а дуга відношення переваг між ними.

Отже, дана методика дозволяє проводити експертну оцінку ефективніше з урахуванням всіх критеріїв привабливості території та дає точніші результати для потенційних сторін партнерів державно-приватного партнерства у прийнятті рішень.

Література

1. Музиченко-Козловська О.В. Економічне оцінювання туристичної привабливості території: Монографія / О.В. Музиченко-Козловська. — Львів: Новий Світ-2000, 2012. — 176 с.

2. Митрофанова Е.С. Комплексний розвиток сфери туризму на основі державно-приватного партнерства / Е.С. Митрофанова / Вісник Національної академії туризму. — 2010. — № 3 (15). — С. 22—25.

3. Гнатієнко Г.М. Експертні технології прийняття рішень: Мнографія / Г.М. Гнатієнко, В.Є. Снитюк. — К.: ТОВ «Маклаут», 2008. — 444 с.

УДК 331.102.1:338.124

Наталія МАЗУР*

СОЦІАЛЬНА БЕЗПЕКА ПРАЦЕЗДАТНОГО НАСЕЛЕННЯ НА ОСНОВІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ЗАЙНЯТОСТІ

СОЦИАЛЬНАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ ТРУДОСПОСОБНОГО НАСЕЛЕНИЯ НА ОСНОВЕ ДИСТАНЦИОННОЙ ЗАНЯТОСТИ

SOCIAL SECURITY OF WORKING POPULATION ON THE BASIS OF DISTANT EMPLOYMENT

***Анотація.** Розглянуто можливості підвищення соціальної безпеки, зокрема зменшення економічних втрат унаслідок настання соціальних ризиків, за рахунок залучення населення з різним рівнем працездатності до дистанційної зайнятості.*

***Аннотация.** Рассмотрены возможности повышения социальной безопасности, в частности уменьшения экономических потерь в результате наступления социальных рисков, за счет привлечения населения с различным уровнем трудоспособности к дистанционной занятости.*

***Abstract.** The possibilities of increasing social security, in particular reducing economic losses as a result of social risks, by involvement of people with different levels of work ability to distance employment are considered.*

В умовах економічної нестабільності загроза настання соціальних ризиків з подальшим зниженням рівня життя притаманна для значної частини населення й набуває загрозливих тенденцій соціального виключення для вразливих верств. Система соціального захисту як основний механізм протидії соціальним ризикам на сьогодні не спроможна (перш за все через мізерний розмір соціальних гарантій) на належному рівні компенсувати особам, які опинилися в критичних життєвих ситуаціях, втрату заробітку (доходу) з об'єктивних, соціально вагомих причин і відповідні додаткові витрати. Практика розподілу частини навантаження щодо забезпечення гідного рівня та якості життя населення з бізнесовими структурами — в розрізі тієї ж соціальної відповідальності бізнесу чи соціального підприємництва — в Україні знаходиться на стадії зародження і переважно має досить вузьке спрямування, щоб покласти на неї великі надії стосовно допомоги у формуванні соціальної безпеки суспільства.

Водночас, особи з повною чи хоча б частковою працездатністю самостійно можуть якщо й не подолати матеріальну малозабезпеченість, то суттєво покращити свій добробут шляхом участі в альтернативних формах зайнятості, найбільш прийнятною з яких для значної частки вразливих верств населення є надомна (дистанційна) робота.

Сутність терміну «надомна праця» не таїть у собі жодного прихованого змісту і досить легко зчитується з його етимології: робота, яка виконується вдома, праця «на дому». У Конвенції «Про надомну працю» №177 (не ратифікована Україною, як і, зрештою, не сформована вітчизняна нормативно-правова база щодо регулювання цього питання) і Рекомендаціях щодо надомної праці №184 Міжнародної організації праці термін «надомна праця» означає роботу, яку особа, яка називається надомником, виконує: 1) за місцем її проживання або в інших приміщеннях за її вибором, але не у виробничих приміщеннях роботодавця; 2) за винагороду; 3) з метою виробництва товарів або послуг, згідно з вказівками роботодавця, незалежно від того, хто надає обладнання, матеріали або інші ресурси [1, 2].

Сьогодні праця, яка виконується поза територією роботодавця, здебільшого вдома, у свідомості українців асоціюється переважно з ручною некваліфікованою роботою або народними промислами. Ще за часів Радянського Союзу надомна праця не була забороненим видом діяльності і навіть регламентувалася законодавчо. Особливої популярності така форма зайнятості набула з початком перебудови і розвитком кооперативів. Населення величезної країни намага-

* *МАЗУР Наталія Олексіївна / Наталія МАЗУР / Nataliia MAZUR* - к.е.н., доцент кафедри трудових ресурсів і підприємництва, Національний університет водного господарства та природокористування, e-mail: n.o.mazur@nuwm.edu.ua